

พื้นฐานของความรอด

เล่ม 3 ใน 4 เล่ม

พื้นฐานของความรอด

บททวนบทเรียนที่ผ่านมา

บทที่ 3

เราพูดกันไว้ว่าจะมองดูสิ่งต่างๆตามสายตาของพระเจ้า พระเจ้าทรงมองลึกลงไปภายในจิตใจมนุษย์ ไม่ได้ทรงมองแค่ภายนอกอย่างมนุษย์ ทรงมองดูเนื้อแท้ในจิตใจคน พระเจ้าทรงบอกเราว่าวันหนึ่งเราทั้งหลายจะต้องยืนต่อพระพักตร์พระองค์ และจะทรงพิจารณาตัดสินชีวิตเราจากการกระทำต่างๆที่เราทำเมื่อยังมีชีวิตอยู่ พระเจ้าจะทรงใช้ความจริงเป็นกฎหมายพิพากษาเรา และความจริงที่ว่านั่นคือ พระวาระของพระองค์

จากบทเรียนชุดแรกเราเรียนรู้เกี่ยวกับกฎบัญญัติที่เรียกว่าพระบัญญัติ 10 ประการ พระเจ้าทรงบอกคนที่พยายามหาทางไปสวรรค์ด้วยการพึ่งการกระทำดีของตนให้รู้ว่าพวกเขาต้องทำอะไรจึงจะทำได้สำเร็จ ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวที่สามารถประพฤติปฏิบัติตามพระบัญญัติได้โดยไม่ผิดพลาด และพระธรรมยากอบบอกเราด้วยว่า ถ้าเราทำผิดพระบัญญัติ แค่อุจเล็กน้อยเพียงจุดเดียวเราก็มีโทษฐานทำผิดพระบัญญัติแล้ว

จากนั้นในบทเรียนชุดที่สอง เราได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงมองดูคนเป็นสองพวก คือ พวกที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์และพวกที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ ดังนั้นจึงมีคนอยู่สองประเภทคือ พวกหนึ่งเป็นคนของพระเจ้า และอีกพวกหนึ่งไม่ใช่คนของพระองค์ พระคัมภีร์อธิบายสภาพคนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยถ้อยคำต่าง ๆ กัน และที่เราได้เรียนรู้ไปบ้างแล้วคือ

พระเจ้าตรัสว่าคนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์เป็นคนที่ยาก หาย หาทางให้ตัวเองไม่พบ คนที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์นั้นตรงกันข้ามพวกเขาเป็นคนที่พระเจ้าทรงช่วยให้รอด พวกเขาได้รับการทรงช่วยกู้ออกจากสภาพที่เป็นอยู่ นอกจากนี้พระเจ้าทรงมองเห็นว่าคนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์เป็นคนผิดหรือคนอธรรม ส่วนคนที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตร และในสายพระเนตรพระเจ้าคนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับ

พระองค์เป็นคนที่ไม่ได้รับการอภัยโทษ แต่คนที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์นั้นแม้เขาทำผิดต่อพระองค์ พระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้ เขาจึงเป็นพวกที่ได้รับการอภัย อีกคำหนึ่งที่เราเรียนคือ คนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า พวกเขาคือศัตรูของพระองค์ เป็นฝ่ายตรงข้ามกับพระเจ้า นี่เป็นลักษณะที่มนุษย์ทุกคนมีมาตั้งแต่เกิด แต่เมื่อเขามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระองค์ทรงทำให้เขาได้กลับคืนดีกับพระองค์ มาอยู่ฝ่ายเดียวกับพระองค์ เป็นของพระองค์

คนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าคือ คนที่เรามองเห็นอยู่ทุกวัน ในสายตาของเราเขาเป็นคนธรรมดาๆคนหนึ่งแต่ในสายตาพระเนตรพระเจ้าคนเหล่านี้มีความผิด แต่คนที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระองค์ทรงเปลี่ยนเขาให้เป็นคนถูกต้องชอบธรรมและทรงโปรดให้พวกเขาพ้นผิด ยิ่งกว่านี้คนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ยังเป็นคนที่ยกอยู่ภายใต้พระพิโรธของพระเจ้า นอกจากมีความผิดแล้วคนพวกนี้ยังเป็นคนที่พระเจ้าทรงพิโรธมากด้วย ตรงกันข้ามคนที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ พวกเขาจะได้รับการอภัยและพระเจ้าทรงยอมรับเขาเป็นคนของพระองค์ ประการสุดท้ายคนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นคนที่กำลังมุ่งหน้าไปนรก ส่วนคนที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์มีสวรรค์เป็นจุดหมายปลายทาง เป็นที่น่าสังเกตว่าคำทั้งหลายที่ใช้อธิบายสภาพคนที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างคำว่า ได้รับความรอด ความชอบธรรม การอภัยโทษบาป การกลับคืนดี ความถูกต้องชอบธรรม การยอมรับ และสวรรค์ ซึ่งเป็นสภาพที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าคนบางพวกจะได้รับนั้นล้วนแต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นผู้มอบให้ และเราทำตัวเองให้เป็นคนชอบธรรมไม่ได้ เพราะเราไม่มีทางทำให้ตัวเองรอดได้ เรายกตัวเองให้เป็นคนชอบธรรมไม่ได้ และเราก็ไม่สามารถทำให้ตัวเองกลับคืนดีกับพระเจ้าได้ด้วยตัวเอง สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้นและเป็นไปได้ ไม่ใช่ตัวเราเอง

ต่อจากนั้นเราพูดถึงถึงความพยายามต่างๆที่มนุษย์ทำเพื่อให้ตัวเองเป็นคนถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า อย่างเช่นรับศีลล้างบาปไปโบสถ์ อธิษฐาน ถวายทรัพย์ ตลอดจนพยายามประพฤติปฏิบัติตนแบบต่าง ๆ เพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นคนดีมีศีลธรรม แต่พระคัมภีร์ทำให้เรารู้ว่าพระเจ้าตรัสเรื่องการทำความดีต่างๆเหล่านี้ไว้ว่าอย่างไร เรารู้ว่าคุณงาม

ความดีต่างๆที่เราทำไม่สามารถทำให้เรากลายเป็นคนที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้าได้

สิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้

เมื่ออ่านคัมภีร์เราเห็นชัดว่าทุกคนทำผิดบาปต่อพระเจ้า และเพราะการเลือกทำผิดบาปต่อพระองค์นี้เองเราจึงต้องเผชิญปัญหาเมื่ออยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงความบริสุทธิ์ แต่พระคัมภีร์บอกเราไว้ชัดเจนว่าความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเราเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ ดังที่เราเห็นในตอนสุดท้ายของบทเรียนว่ามีคนอยู่จำพวกหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้ และพวกเขากลายเป็นคนที่พระเจ้าทรงให้อภัย เป็นผู้ถูกต้องชอบธรรมและปลายทางชีวิตของพวกเขาคือสวรรค์

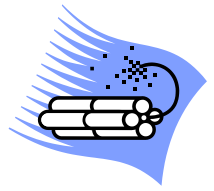
คำถามก็คือเป็นไปได้อย่างไรที่คนพวกนี้จะได้ไปสวรรค์ มีสวรรค์เป็นจุดหมายปลายทางของชีวิต ทั้งที่คนส่วนใหญ่อีกพวกหนึ่งจะต้องไปนรก มีนรกเป็นที่อยู่ เป็นอย่างนี้ได้อย่างไรในเมื่อทุกคนเป็นคนบาป มีบาปติดตัวมาตั้งแต่เกิดเหมือนกันหมด และเป็นที่รู้กันอยู่แล้วว่าคนบาปทุกคนต้องได้รับโทษจากพระเจ้า การที่มีคนพวกหนึ่งไปสวรรค์ได้จึงหมายความว่าต้องมีหนทาง หรือวิธีการอะไรสักอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เขาให้เป็นอย่างนั้นได้ และต้องไม่ใช่ตัวเขากระทำให้เกิดขึ้นเอง เพราะเรื่องอย่างนี้เกินขีดความสามารถของมนุษย์ เป็นเรื่องที่อยู่เหนือความดีงาม เหนือการงาน หรือความมานะบากบั่นของมนุษย์ แต่ต้องมีหนทางสักอย่างหนึ่งที่พระเจ้าทรงเป็นผู้จัดเตรียมไว้ เพื่อให้มนุษย์สามารถมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ แน่นอนว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำให้มันเกิดขึ้นและพระคัมภีร์ก็เขียนบอกไว้อย่างนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เราจะพูดคุยกันในบทเรียนชุดนี้ เราจะดูกันว่าพระเจ้าทรงให้มนุษย์กลับมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้อย่างไรและโดยทางไหนบ้าง

1. พระวาระของพระเจ้า

ในบรรดาสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้นั้น เราจะเริ่มดูจากพระวาระที่พระเจ้าทรงมอบไว้ก่อนเป็นอันดับแรก พระวาระมาจากภาษาอังกฤษว่า Gospel (ก๊อส-เปิล) ซึ่งแปลว่าข่าวประเสริฐหรือข่าวดีเลิศ พระเจ้าทรงใช้พระวาระของพระองค์สื่อสารให้เราทราบว่าจะไร

คือทางที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้มนุษย์ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ กลับมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ ให้เราพิจารณาดูพระวจนะในพระธรรมโรม 1: 6 ที่ว่า “ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข้าพเจ้าประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อนและพวกกรีกด้วย”

ฤทธิ์เดชของพระเจ้า - พระเจ้าตรัสไว้แต่แรกว่าพระวจนะหรือข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระองค์ พระวจนะ หรือข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า คำว่า ฤทธิ์ หมายถึงอำนาจศักดิ์สิทธิ์หรือแรงอำนาจ และเดชหรือ เดชะก็ แปลว่า ความร้อน ไฟ หรืออำนาจเช่นเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเอาสองคำนี้มารวมกันจึงหมายความว่า พระวจนะของพระเจ้ามีแรงอำนาจ เคลื่อนย้ายเราจากฝ่ายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ไปอยู่ฝ่ายที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้

เพื่อให้.....ได้รับความรอด พิจารณาคำพูดของเปาโลตอนนี้ให้ดูจะเห็นว่า ข่าวประเสริฐเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด ข่าวประเสริฐนำคนให้ได้รับความรอด คำว่าได้รับความรอดนั้นเป็นคำที่เราใช้ตอนที่พูดถึงคนมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าว่าเขาเป็นคนทีรอดแล้ว ส่วนคำถามที่ว่าเราจะได้รับความรอดได้อย่างไร หรือพระเจ้าจะทรงช่วยเราให้รอดได้อย่างไร นั้น มีคำตอบอยู่ในพระธรรมโรม 1:6 ว่า พระเจ้าทรงใช้ข่าวประเสริฐของพระองค์เป็นหนทางทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้น

ไม่ใช่การรับบัพติศมา ถ้าข่าวประเสริฐเป็นหนทางที่พระเจ้าทรงใช้เปลี่ยนแปลงคนจากฝ่ายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ให้เข้ามาอยู่ฝ่ายเดียวกับพระองค์ และถ้าข่าวประเสริฐเป็นแรงหรืออำนาจที่เปลี่ยนแปลงคนให้รอดได้ เราจะต้องเรียนรู้ว่า ข่าวประเสริฐคืออะไร และอะไรไม่ใช่ข่าวประเสริฐ ในพระธรรม 1 โครินธ์ 1:17 เปาโลบอกเราว่าอะไรคือข่าวประเสริฐดังนี้ว่า “เพราะว่าพระคริสต์มิได้ทรงใช้ข้าพเจ้าไปเพื่อให้เขาได้รับบัพติศมา แต่เพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐแต่มีใช่ด้วยชั้นเชิงฉลาดในการพูด เกรงว่าเรื่องกางเขนของพระคริสต์จะหมดฤทธิ์เดช”

ในบทเรียนก่อนหน้านี้ เราพูดถึงความพยายามของมนุษย์ในรูปแบบต่างๆที่จะทำให้ตัวเองกลายเป็นคนที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเจ้า ในจำนวนนั้นมีสิ่งหนึ่งที่ผู้คนทำแล้วคิดว่าจะเปลี่ยนแปลงเขาให้เป็นคนที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเจ้า สิ่งนั้นคือ การรับบัพติศมา ปัจจุบันมีคนไม่น้อยเชื่อว่า ตราบใดที่รับบัพติศมาแล้วตราบนั้นตนเองก็ปลอดภัย ได้ไปสวรรค์ เพราะการรับบัพติศมาชำระบาปต่าง ๆ ของตนแล้ว นอกจากนี้เขายังเชื่ออีกว่า พิธีศีลบัพติศมาช่วยเขาให้กลับมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า แต่พระคัมภีร์ไม่ได้สอนไว้อย่างนั้น เปาโลบอกว่า เขาไม่ได้ถูกใช้มาเพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐ พูดอีกอย่างหนึ่งคือ ข่าวประเสริฐ และ พิธีรับศีลบัพติศมาไม่ใช่เรื่องเดียวกัน เป็นคนละเรื่อง ไม่เกี่ยวข้องกัน

แต่เปาโลไม่ได้พูดว่าการรับบัพติศมาไม่สำคัญ ท่านเพียงแต่พูดว่าพิธีศีลบัพติศมาไม่ใช่สิ่งที่ทำให้คนได้รับความรอด ท่านพูดไว้ชัดเจนว่าการรับบัพติศมาเป็นคนละเรื่องกับข่าวประเสริฐ ไม่เกี่ยวข้องกันเลยแม้แต่น้อย ยังไม่ลืมใช่ไหมครับว่าเราไม่ได้มองเรื่องนี้ตามสายตาของเราอยู่นะครับ เรากำลังถามตัวเองอยู่ว่าพระเจ้าทรงมีมุมมองเรื่องนี้อย่างไร และคำตอบคือพระองค์ทรงบอกเราว่า ข่าวประเสริฐไม่ใช่เรื่องของพิธีศีลบัพติศมา ถ้าอย่างนั้นอะไรคือข่าวประเสริฐ

คือการสิ้นพระชนม์ การถูกฝัง และการทรงเป็นขึ้นมาใหม่ของพระคริสต์ พระธรรม 1 โครินธ์ 15:1-4 บอกเราว่า “ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลายข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึงถึงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคยประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งท่านได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐานซึ่งท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่และซึ่งทำให้ท่านรอดด้วยถ้าท่านยึดหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไว้แก่ท่านทั้งหลายนั้น เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่ออย่างไรประโยชน์ เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ใน

พระคัมภีร์ และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น” ในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้เปาโลอธิบายให้เห็นแบบง่าย ๆ ว่าข่าวประเสริฐคืออะไร และตอนนี้เราจะแยกพิจารณาสิ่งที่เปาโลพูดไว้เป็นส่วน ๆ ด้วยกัน

ในพระธรรมข้อ 2 เปาโลใช้ข้อความว่า “วันเสียแต่ท่านได้เชื่ออย่างไรประโยชน์” เปาโลไม่ได้บอกเราว่า เมื่อเราได้รับความรอดแล้วเราจะหลงหายแล้วก็จะได้รับความรอด และเมื่อหลงหายแล้วก็จะได้รับความรอดใหม่อีกท่านเพียงแต่พูดไว้ง่ายๆว่า ถ้าเราเชื่อข่าวประเสริฐจริง ๆ เราจะต้องมั่นอยู่บนข่าวประเสริฐและไม่มีวันหันเหไปทางอื่น ไม่ต้องกลับไปหาข่าวประเสริฐอีกเลย หมายความว่า ทันที้ที่เราเข้าใจถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงให้พระเยซูคริสต์ทำเพื่อเรา เราจะไม่วันเปลี่ยนใจไปทางอื่น ทันที้ที่เรารู้จักพระคริสต์ รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยให้รอด และรักพระองค์แล้ว เราไม่มีวันละทิ้งพระองค์ไปได้อีกเลย

ทรงรับสภาพแทนเรา ถ้าอย่างนั้นข่าวประเสริฐคืออะไร ในพระธรรม ตอนนี ข้อ 3 และ 4 เปาโลบอกว่า ข่าวประเสริฐ คือ เรื่องของการสิ้นพระชนม์ การทรงถูกฝัง และการทรงเป็นขึ้นมาใหม่ของพระคริสต์ พระวจนะหรือข่าวประเสริฐ คือความรู้ที่ว่าพระเยซูทรงตายบนกางเขน ทรงถูกฝัง และทรงเป็นขึ้นจากความตายในวันที่สาม คนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เป็นคนที่มีโทษผิดและพระเจ้าทรงกริ้วโกรธพวกเขา เขามีนรกเป็นจุดหมายปลายทาง ทั้งนี้เพราะเขาทำผิดบาปต่อพระเจ้า พวกเขาละเลยฝ่าฝืนธรรมบัญญัติทุกข้อที่พระเจ้ามอบให้พวกเขาปฏิบัติตาม พวกเขาใช้ชีวิตตามใจตัวเอง คิดค้นทำสิ่งต่างๆขึ้นเองอย่าง ไม่เกรงกลัวพระองค์ ส่วนคนที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยกู้เขาให้พ้นจากนรก จะทรงช่วยได้อย่างไรและเราจะกลายเป็นพวกที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้อย่างไรหรือครับ ก็โดยการที่มีใครสักคนหนึ่งมาชำระบาปให้เราละสิครับ

พระเจ้าทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ยุติธรรม ทรงกำหนดว่าผู้ละเมิดทำผิดบาปจะต้องถูกปรับโทษ จะต้องชดใช้ แต่เราจะต้องชดใช้ค่าของบาปนั้นอย่างไรหรือครับ ก็โดยการตายและการทนทุกข์ทรมานที่นรกทางหนึ่งหรือไม่ก็รับเอาหนทางการชดใช้บาปที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เพื่อเรา หนทางซึ่งจะช่วยเราให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์อีก หนทางที่วันนี้คืออะไรหรือครับ คำตอบก็คือพระวจนะหรือข่าวประเสริฐยังไฉละครับ ข่าวประเสริฐคืออะไร ก็คือเรื่องที่พระเยซูทรงตาย ทรงถูกฝัง และทรงเป็นขึ้นมาใหม่นั้นเอง แต่ถ้าพูดให้เฉพาะเจาะจงข่าวประเสริฐก็คือ การทรงตายเพื่อชดใช้ความผิดบาปของเรา ทรงตายแทนเรา และทรงเข้ามารับสภาพคนผิดบาปของเราแทนเรา

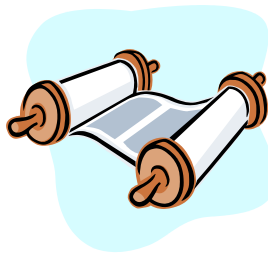
การสิ้นพระชนม์หรือการตายของพระเยซูคริสต์คือ การทรงรับสภาพคนผิดบาปแทนเรา เป็นเหตุการณ์ที่คล้ายกับเมื่อเราขึ้นศาลถูกพิพากษาให้จ่ายค่าปรับเป็นเงินหลายหมื่นบาทแล้วปรากฏว่ามีคนเดินเข้ามาจ่ายค่าปรับแทนเรา คดีของเราก็จะได้รับการประทับตราว่า “จ่ายค่าปรับเรียบร้อยแล้ว” เป็นอันว่าปิดคดีแล้วเราก็ได้รับการปล่อยตัวออกจากศาล ไม่ต้องถูกตามล่าหรือตามจับโทษฐาน “ติดค้างค่าปรับ” อีกต่อไป พระเยซูทรงทำอย่างเดียวกันนี้ เมื่อทรงตายบนไม้กางเขน พระองค์ทรงจ่ายค่าชดเชยค่าบาปให้แก่มนุษย์ ทรงตายแทนเรา ทรงเป็นผู้ไถ่บาปเราเป็นผู้ที่ทรงนำเรากลับไปหาพระเจ้า

มีข้อความอีกตอนหนึ่งในพระคัมภีร์ที่เราต้องศึกษาดูตอนนี้คือเมื่อเปาโลกล่าวว่า พระคริสต์ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น และทรงถูกฝังไว้ แล้วทรงเป็นขึ้นมาใหม่ในวันที่สามตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ พูดได้อีกอย่างหนึ่งก็คือ เปาโลกำลังบอกเราว่า ชาวประเสริฐนั้นอยู่ในพระคัมภีร์แต่คำถามคือ ทำไมข้อความที่ว่า “ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์” จึงสำคัญนัก ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะว่า การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งบันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่นั้น ไม่ใช่เรื่องเลื่อนลอย ไม่ใช่อะไรที่เกิดขึ้นแบบป๊อปป๊อป พระเยซูไม่ได้ทรงผลิขึ้นมาแบบปัจจุบันทันด่วนในวันหนึ่ง แล้วก็ตรัสว่า “รู้ไหม เราคิดว่าถ้าเราขึ้นไปตายบนกางเขนคงจะดีมากที่สุดทีเดียว แล้วพอเราตายไปแล้วเราก็จะฟื้นขึ้นมาแล้วบาปกรรมทุกอย่างของผู้คนทั้งหลายก็จะได้หมดไป” ไม่ใช่อย่างนี้เลยแน่นอนพระคัมภีร์ก็บอกเราว่า การเสด็จมาบังเกิดในโลกนี้ของพระคริสต์เพื่อทรงตายชดเชยบาปผิดของมนุษย์ เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดเป็นแผนการไว้ล่วงหน้า ความจริง พระเจ้าทรงวางแผน เรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ไว้ตั้งแต่ก่อนยุคแรก พระเจ้าทรงวางแผนให้พระคริสต์เสด็จมาตั้งแต่ก่อนมีกำหนดเวลา ตั้งแต่ก่อนพระองค์ทรงสร้างโลก จากพระธรรมปฐมกาลที่เป็นพระธรรมเล่มแรกสุดในพระคัมภีร์ เรื่อยมาจนถึงการเสด็จมาบังเกิดของพระคริสต์ พระเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องนี้โดยผู้ พระวอนะต่าง ๆ เป็นเวลานานนับหลายร้อยพันชั่วอายุคน ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยวอนะเรื่องวันเวลาที่พระคริสต์จะเสด็จมา วิธีการตลอดจนสถานที่ที่จะทรงถือกำเนิดและถิ่นที่อยู่ ให้ผู้คนในอดีตได้ทราบและยังทรงเปิดเผยถึงการสิ้นพระชนม์เพื่อชดเชยบาปผิดต่างๆ

ของพระเยซูเพื่อโลกนี้ด้วย ผู้เผยวณะเหล่านั้น คือหนทางที่พระเจ้าทรงใช้จัดเตรียมสภาพแวดล้อม สถานการณ์และพันธกิจที่พระองค์จะทรงทำในองค์พระเยซูคริสต์ **ตามที่เขียนในพระคัมภีร์**

สำหรับเราคนในยุคปัจจุบันเราได้รับอะไรต่างไปจากคนในยุคพันธสัญญาหรือยุคแรกเริ่มนั้นบ้าง เราได้เห็นสิ่งที่ต่างไปจากคนในยุคนั้นมากทีเดียว เพราะเราได้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่แท้จริง และความตายของพระองค์สามารถจ่ายชดใช้ค่าบาปเวรกรรมทั้งของคุณและของผมได้ พระองค์ทรงมีคุณสมบัติตรงตามที่เขียนไว้ในพันธสัญญาทุกประการ เราสามารถย้อนกลับไปดูพระคัมภีร์เดิม เปิดอ่านคำพยากรณ์ของผู้เผยพระวณะที่เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ผู้ซึ่งจะเสด็จมาทรงตายแทนเราว่ามีย่างไรบ้างแล้วนำเอาคำพยากรณ์เหล่านั้นมาเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตพระเยซูคริสต์ พอทำอย่างนั้นแล้ว เราเห็นได้เลยว่า พระองค์ทรงมีคุณสมบัติตรงตามที่พระคัมภีร์เดิมพยากรณ์ไว้ครบถ้วนทุกประการ

เหตุนี้เอง พระคัมภีร์จึงบอกเราว่าพระองค์ทรงตายเพื่อความผิดบาปของเรา **ตามที่เขียนไว้ในคัมภีร์** ทุกสิ่งที่เกิดขึ้น ทุกสิ่งที่ทรงทำตรงตามที่เขียนในคัมภีร์ พระเจ้าไม่ได้ทรงให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแบบ

ปัจจุบันทันด่วนแล้วตรัสกับเราว่า “พระเยซูจะต้องสิ้นพระชนม์ ตอนนี้ บาปผิดของโลกจะได้ถูกชำระให้หมดไปเสียที” เปล่าพระเจ้าไม่ได้ทรงทำอย่างนั้น แต่ทรงวางแผนเรื่องนี้ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก และทุกอย่างดำเนินตามแผนการณ์ที่ทรงวางไว้เรื่อยมาจนพระเยซูเสด็จมา การเสด็จมาบังเกิดในโลก ตลอดจนการสิ้นพระชนม์เพื่อลบล้างบาปผิดของคุณและผม ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้ทั้งสิ้น เมื่อได้ทราบอย่างนี้แล้วเราทั้งหลาย ก็วางใจได้เลยว่าการสิ้นพระชนม์และการทรงเป็นขึ้นมาใหม่ของพระคริสต์ไม่ได้เป็นแค่เรื่องฟุ้งฝันคิดเอาเองแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามแผนการจัดการความผิดบาปของโลกนี้ที่พระเจ้ากำหนดไว้

คนบางคนพยายาม ประพฤติตนให้ได้ชื่อว่าเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้พระเจ้าทรงยกโทษบาปของตน ด้วยความหวังว่าเมื่อ

พระเจ้าทรงมองเห็นความดีทุกอย่างที่ทำแล้วพระองค์จะทรงมองข้ามความประพฤติเลวร้ายทั้งหลายที่ท่านทำ เขาเข้าใจว่าการทำอย่างนี้จะช่วยให้ไปสวรรค์ได้ แต่พระคัมภีร์บอกเราว่าสิ่งที่ช่วยเราให้รอดได้ คือ พระวณะ หรือข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า อันที่จริง พระคัมภีร์บอกเราไว้อย่างนี้ว่า คนที่ฟังการประพฤติตามพระราชบัญญัติหรือธรรมบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง

กาลาเทีย 3:8-14 เขียนไว้ว่า “และพระคัมภีร์นั้นรู้ล่วงหน้าว่า พระเจ้าจะทรงให้คนต่างชาติเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ จึงได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่อับราฮัมล่วงหน้า ประชาชาติทั้งหลายจะได้รับพระพรเพราะเจ้า เหตุฉะนั้นคนที่เชื่อจึงได้รับพระพรพร้อมกับอับราฮัม ผู้ซึ่งเชื่อ เพราะว่าคนทั้งหลายฟังการประพฤติตามพระราชบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ทุกคนที่มีได้ประพฤติตามพระราชบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง แต่เป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าด้วย พระราชบัญญัติได้เลย เพราะว่า คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ แต่พระราชบัญญัติไม่ได้อาศัยความเชื่อ เพราะผู้ที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติก็จะ ได้ชีวิตดำรงอยู่โดยพระราชบัญญัตินั้น พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความสาปแช่งแห่งพระราชบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกสาปแช่งเพื่อเรา เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ ก็ต้องถูกสาปแช่ง” เพื่อพระพรของอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลายเพราะพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระสัญญาแห่งพระวิญญาณโดยความเชื่อ

ตอนที่อับราฮัมได้รับความรอด พระเจ้าตรัสว่า พระองค์ทรงให้เขาเป็นคนชอบธรรม ซึ่งเป็นคำเดียวกับคำที่พระคัมภีร์ใช้เมื่อพูดถึงคนที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า อับราฮัมกลายเป็นคนชอบธรรมได้อย่างไร เพราะเขาทำตามพระบัญญัติ เพราะเขาเชื่อฟังหรือว่าเพราะเขาประพฤติตนเป็นคนดี เปล่าเลย ไม่ใช่ทั้งนั้น จากพระธรรมข้อ 8 พระเจ้าทรงให้เขาเป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อที่เขามีต่อข่าวประเสริฐต่างหาก อะไรทำให้อับราฮัมเชื่อเรื่องการสิ้นพระชนม์ การทรงถูกฝัง และการทรงเป็นขึ้นมาใหม่ของพระคริสต์ต่างๆ ที่เขามีชีวิตอยู่ก่อนพระคริสต์เสด็จมาในโลกนี้ นานเป็นเวลาหลายสิบหลายร้อยปี

มองย้อนกลับไป ในสมัยของอับราฮัม พระเจ้าก็ได้ประทานข่าวประเสริฐให้รู้กันตั้งแต่สมัยนั้นแล้ว พระองค์ทรงบอกให้พวกเขารู้ถึงข่าวประเสริฐที่ว่าพระคริสต์องค์นี้จะเสด็จมา จะทรงมีชีวิตอยู่และทรงตายในโลกนี้ พระเจ้าทรงสัญญาไว้ตั้งแต่ ในสมัยนั้นว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาจัดการบาปผิดให้มนุษย์ตอนนั้นอับราฮัมคงไม่รู้รายละเอียดทุกขั้นตอน แต่ท่านคงมีความเข้าใจเรื่องข่าวประเสริฐมากพอว่าพระเจ้าจะทรงส่งพระเมสสิยาห์มาชำระค่าความผิดบาปต่าง ๆ ของโลก อับราฮัมเชื่อพระเจ้า เพราะอย่างนี้เองพระองค์จึงทรงให้เขากลายเป็นคนที่ถูกต้องชอบธรรม และทรงให้เขามีความสัมพันธ์กับพระองค์ด้วย มนุษย์ในปัจจุบันจะกลายเป็นคนชอบธรรมได้ด้วยวิธีนี้เช่นกัน

พิจารณาดูในพระธรรมข้อ 10 ที่ว่า **“เพราะว่าคนทั้งหลายซึ่งฟังการประพุดิตตามทุกข้อความที่เขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง”** ถ้าคุณพยายามประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี ตามพระบัญญัติสิบประการ คุณก็ถูกสาปแช่งที่เป็นอย่างนั้นเพราะคุณไม่สามารถถือรักษาตามพระบัญญัติสิบประการได้ตลอดเวลา มีใครบ้างไหมที่พูดได้ว่าไม่เคยโกหกเลยตั้งแต่เกิดมา แค่อ่านโกหกเพียงครั้งเดียวในชีวิตคุณก็ทำผิดพระบัญญัติแล้วใช่ไหม จาที่พระธรรมยากอบ 2:10 บอกเราไว้ได้ไหม ว่าใครก็ตามที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติได้ทั้งหมด แต่ผิดแค่ข้อเดียวคนนั้นก็เป็นคนผิดพระราชบัญญัติทั้งหมด ใช่ไหมครับ

เรามักจะมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ตามที่ใจเราอยากให้มันเป็นและมักลืมว่าพระเจ้าตรัสอย่างไร เราโกหกแล้วก็แก้ตัวว่า ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร เพราะใครๆ ก็ทำ แต่เมื่อเรายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า ทั้งคุณและผมไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะตัดสินได้ว่าอะไรผิดอะไรถูก การพิพากษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับเรา ไม่ได้เอาความคิดเห็นของเราเป็นหลักพระเจ้า

ต่างหากที่ทรงเป็นผู้พิพากษาตัดสิน และทรงยึดความจริงเป็นหลัก ความจริงที่ว่านี้ก็คือ ถ้าเราทำผิดพระบัญญัติเพียงข้อเดียว เราก็มีความผิด ถูกสาปแช่ง ต้องรับโทษ ต้องตกอยู่ใต้พระพิโรธ จดหมายปลายทางคือ นรก

อีกครั้งหนึ่งในพระธรรมข้อ 10 พระเจ้าตรัสว่า **“ทุกคนที่มีได้ประพฤติตามทุกข้อความที่เขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง”** หมายความว่า ถ้าคุณประพฤติตามพระราชบัญญัติหรือธรรมบัญญัติได้แต่ไม่ครบถ้วนทุกประการ คุณก็ถูกสาปแช่ง สรุปลง่าย ๆ ตามที่

พระวณะเขียนไว้ก็คือ เราทุกคนถูกสาปแช่งกันหมด เราทุกคนมีโทษ ผิดและไม่มีหวังจะได้ไปสวรรค์ หากว่าเราพยายามใช้พระบัญญัติเป็นหลักในการดำเนินชีวิต คนที่พยายามทำความดีโดยหวังว่ามันจะช่วยลบล้างความชั่วที่ทำไว้นั้นหมด เพื่อจะได้ไปสวรรค์นั้น พระเจ้าตรัสว่าไม่มีวันทำได้สำเร็จ เราทั้งหลายเป็นคนที่ถูกสาปแช่ง เป็นคนสิ้นหวังกันทั้งนั้น ถ้าอย่างนั้นเราจะทำอย่างไรดี จะแก้ปัญหานี้อย่างไร

คำตอบ อยู่ในพระธรรมข้อ 11 และ 12 “แต่เป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรพระเจ้า ด้วยพระราชบัญญัติได้เลย เพราะว่า คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่ โดยความเชื่อ แต่พระราชบัญญัติไม่ได้อาศัยความเชื่อ เพราะผู้ที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติก็จะ ได้ชีวิตดำรงอยู่โดยพระราชบัญญัตินั้น”

พระบัญญัติไม่ได้อาศัยความเชื่อ เพราะผู้ที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติก็จะ ได้ชีวิตดำรงอยู่โดยพระราชบัญญัตินั้น พระบัญญัติไม่ได้ช่วยให้เราได้รับความรอด ความรอดหรือการทรงโปรดให้มี ความสัมพันธ์กับพระองค์ การทรงยกโทษเหล่านี้เกิดขึ้นได้ ต่อเมื่อเรา เชื่อในพระวณะหรือข่าวประเสริฐ มันเกิดขึ้นเมื่อเราเชื่อและวางใจใน สิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อเรา เราจะพบความรอดได้ก็ต่อเมื่อเรา ยอมรับว่าความผิดตลอดจนความมานะพยายามของตัวเองในอันที่จะ ทำให้พระเจ้ายอมรับนั้นช่วยอะไรเราไม่ได้ แต่การหันกลับไปหาพระเจ้าด้วยใจสำนึกในพระคุณสำหรับสิ่งที่ทรงทำให้เราแล้ววางความเชื่อ ความไว้วางใจทั้งหมดไว้ในพระเมตตาคุณ และพระกรุณาธิคุณที่ทรง โปรดยกโทษความผิดบาปให้เราต่างหากที่ช่วยเราได้

ในพระธรรมข้อ 13 พระเจ้าทรงบอกเรื่องข่าวประเสริฐนี้ต่อไป อีกว่า “พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความสาปแช่งแห่งพระราชบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกสาปแช่งเพื่อเรา” เมื่อพระคริสต์เสด็จมา บังเกิดในโลก เพื่อทรงตายไถ่ความผิดบาปต่างๆ ของเรา พระองค์ทรง เป็นเหมือนตัวแทนของเรา ทรงตรึงพระองค์แขวนไว้บนกางเขนเพื่อ ชำระความผิดบาปให้เรา ทรงยอมถูกสาปแช่งเพื่อเราจะ ได้พ้นจากคำสาปแช่งในพระบัญญัติ

ต่อมาในพระธรรมข้อ 14 พระเจ้าตรัสว่า เราทุกคนในยุคนี้จะ ได้รับความรอดเพราะเชื่อสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำบนกางเขน เช่นเดียวกันอับราฮัมได้รับความรอดเพราะท่านเชื่อว่าพระเมสสิยาห์จะ

เสด็จมา อับราฮัมตั้งตารอคอยวันนั้นด้วยความเชื่อ ส่วนเราต้องมองย้อนกลับไปถึงวันนั้น มองดูสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงทำบนกางเขนแห่งกลโกธาด้วยความเชื่อวางใจ

2. ประทานนิมิตหมายล่วงหน้า

เราพูดกันแล้วว่า ชาวประเสริฐนี้มีอยู่ในพันธสัญญาเดิมซึ่งเขียนไว้นานก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมาในโลก ข้อความแรกที่กล่าวถึงพระเมสสิยาห์มีอยู่ในพระธรรมปฐมกาล 3: 15 เราทุกคนคงเคยรู้เรื่องอาดัมและเอวาที่ว่า คนทั้งสองทำผิดบาปเมื่อกินผลไม้ที่พระเจ้าทรงสั่งห้ามในสวนเอเดน และตอนที่พระเจ้าทรงทำสิ่งที่ทรงเห็นว่าถูกต้องในสายพระเนตรให้แก่สองคนนี้ พระองค์ทรงทำอะไรบ้าง พระธรรมปฐมกาล 3:21 บอกว่า **“พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงทำเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์แก่อาดัมและภรรยา และสวมใส่ให้เขาทั้งสอง”** ในพันธสัญญาเดิมตอนนี้แหละ ที่เราได้เห็นถึงนิมิตหรือภาพเงาต่างๆ ล่วงหน้าของชาวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์

คำว่า “ภาพเงา” ก็คือ แก้วโคมรูปลักษณ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ตัวจริง แต่มีลักษณะเหมือนจริง อย่างเช่น ถ้าผมเอาภาพครอบครัวผมให้คุณดู แล้วผมบอกคุณว่านี่ไงครับ ครอบครัวผม คุณก็คงรู้ว่าผมหมายความว่าที่เห็นอยู่นั้น ไม่ใช่ตัวจริงของคนในครอบครัวผมแต่เป็น

ภาพ เป็นสิ่งที่เหมือนตัวจริง แต่ไม่ใช่ตัวจริง ครอบครัวจริงๆ ของผมต้องเป็นคนมีเนื้อหนังภาพนั้นเพียงแต่ช่วยให้คุณมองเห็นว่า คนในครอบครัวผมเป็นอย่างไร แต่ถึงอย่างไรภาพนั้นก็ไม่ใช่ตัวจริง แต่ถ้าคุณดูภาพนั้นดีๆ วันหนึ่งถ้าคุณเกิดไปเจอคนใดคนหนึ่งในภาพคุณก็คงจำได้ทันทีว่าเป็นใคร เพราะคุณเคยเห็นภาพของเขาแล้ว

นี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงทำไว้ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงให้เราได้เห็นเหตุการณ์ที่เป็นเหมือนภาพเงาแก้วโคมของสิ่งที่พระองค์ทรงเตรียมให้เกิดขึ้นเวลาพระเยซูเสด็จมาบังเกิดในโลกนี้ ตอนที่พระเจ้าทรงทำเสื้อคลุมหนังสัตว์ให้อาดัมและเอวาสวมใส่นั้น พระองค์ทรงฆ่าสัตว์เพื่อเอาหนังของมัน เมื่อสัตว์ถูกฆ่า มันต้องหลังเลือด การทรงฆ่าสัตว์

เพื่อเอานางมาทำเสื้อผ้าให้อาדםและอีวา ก็คือ ภาพเงาล่วงหน้า ถึงความจริงที่ว่า วันหนึ่งพระเยซูจะเสด็จมาและหลังพระโลหิตของพระองค์ชำระบาปของเรา พระองค์ทรงตายแทนเราเหมือนกับสัตว์ตัวนั้นที่เสียชีวิตมันให้แก่ออาดัมและเอวา

ภาพเงาเรื่องการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าปรากฏในพระธรรมปฐมกาล 22 ด้วย ตอนนั้นพระเจ้าตรัสสั่งให้อับราฮัมพาอิสอัคบุตรชายไปถวายเป็นเครื่องเผาบูชาพระเจ้าที่ภูเขาโมริยาห์ อับราฮัมทำตามตามที่พระเจ้าตรัสสั่ง เขาออกเดินทางไปยังที่แห่งนั้นพร้อมคนใช้หนุ่มสองคนและอิสอัค รวมทั้งไฟและฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชา ตอนนั้นอิสอัคสังเกตเห็นว่า สิ่งหนึ่งสำคัญมากสำหรับการถวายเครื่องเผาบูชาขาดหายไป จึงถามผู้เป็นบิดาว่าลูกแกะที่เป็นเครื่องเผาบูชาอยู่ที่ไหน คำตอบของอับราฮัมคือ พระธรรมปฐมกาล 22:8 “**อับราฮัมตอบว่า ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องเผาบูชา**” แล้วสองพ่อลูกสองก็เดินต่อไปด้วยกัน

ผมไม่แน่ใจว่าตัวอับราฮัมเข้าใจคำพูดของตัวเองตรงนั้นแค่ไหน แต่ผมรู้ว่าพระเจ้าหมายถึงอะไร อับราฮัมอาจจะหมายความว่า พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมลูกแกะไว้ให้โดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เราในยุคนี้เห็นชัดว่าพระเจ้าทรงทำอย่างไร เราได้เห็นพระเจ้าตรัสถึงสิ่งที่ลึกไปกว่านั้น คือ วันหนึ่งหลังจากนั้นพระเจ้าทรงจัดเตรียมพระกายของพระองค์เองเป็นเครื่องเผาบูชา พระองค์เองนั่นแหละที่เป็นเครื่องบูชา และโดยพระคัมภีร์นี้เองที่เราในยุคต่อมาได้อ่านเรื่องราวที่เกิดขึ้นบนกางเขนแห่งกลโกธาซึ่งเป็นสถานที่ที่พระเจ้าผู้เสด็จมารับสภาพเนื้อหนังของมนุษย์ทรงตายบนกางเขนเพื่อความผิดบาปของทั้งคุณและผม

อับราฮัมและอิสอัคเดินทางต่อไปถึงภูเขาโมริยาห์ อับราฮัมวางลูกชายของตนลงบนแท่นบูชา แล้วจับมีดขึ้นจะฆ่าลูก แต่ทันใดนั้นทูตสวรรค์ก็ปรากฏตนขึ้นยับยั้งท่านไว้ ลองดูพระธรรมปฐมกาล 22:13 อีกทีนะครับ “**อับราฮัมเงยหน้าขึ้นมองดูและดูเถิดข้างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ อับราฮัมก็ไปจับแกะผู้ตัวนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของท่าน**”

พระเจ้าทรงรู้ว่าอับราฮัมจะไม่ได้ชีวิตลูกชาย

และพร้อมที่จะทำตามคำสั่งของพระองค์ พระองค์จึงทรงช่วยอิสอัคให้รอด ทรงให้อับราฮัมจับแกะตัวผู้ที่ติดอยู่ในพุ่มไม้มาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนอิสอัค สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับพระเยซู เมื่อทรงตายบนกางเขนที่กลโกธา พระองค์ทรงตายแทนเรา ทรงตายเพื่อชำระบาปของคุณและผม ภาพที่เราเห็นในพันธสัญญาเดิมตอนนี้อีก ภาพเงาของเหตุการณ์ การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์บนกางเขนแทนเรา เป็นอีกภาพหนึ่งที่พระเจ้าทรงให้เห็นล่วงหน้า

และในพระธรรมอพยพบทที่ 12 เราก็ได้เห็นภาพของเหตุการณ์ การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์อีกภาพหนึ่งเช่นเดียวกัน ตอนนั้นชนชาติอิสราเอลเป็นทาสอยู่ในประเทศอียิปต์ พระเจ้าทรงบันดาลให้เกิดทุกข์ภัยต่างๆ ขึ้น ท่ามกลางคนอียิปต์ เพื่อให้ฟาโรห์ปลดปล่อยคนอิสราเอล พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า หายนะสุดท้ายที่ชนชาติอียิปต์จะได้รับก็คือ พระองค์จะทรงประหารชีวิตบุตรหัวปีของชนชาติอียิปต์ เรื่องนี้ทำให้ฟาโรห์ยอมปล่อยพวกเขา พระธรรมอพยพ 12:21-23 กล่าวถึงเหตุการณ์ดังกล่าวว่า “แล้วโมเสสเรียกบรรดาพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลมาพร้อมกันสั่งว่า ‘ท่านทั้งหลายจงไปเอาลูกแกะตามครอบครัวของท่าน มาฆ่าเป็นลูกแกะปีสกา’ เอาต้นหุสบกำหนึ่งจุ่มลงในเลือดที่อยู่ในอ่าง แล้วป้ายเลือดนั้นไว้ที่ไม้ข้างบน และไม้วางกับประตูทั้งสองข้างด้วยเลือดที่อยู่ในอ่าง อย่าให้ผู้ใดออกไปพ้นประตูบ้านของตนจนถึงรุ่งเช้า เพราะพระเยโฮวาห์จะเสด็จผ่านไปเพื่อจะได้ประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงเห็นเลือดที่ไม่ประตูด้านบนและที่ไม้วางกับประตูทั้งสองข้าง พระเยโฮวาห์จะทรงผ่านเว้นประตูนั้น ไม่ทรงยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านท่าน เพื่อจะประหารท่าน”

แต่ละครอบค้วจะต้องฆ่าลูกแกะ เอาอ่างรองเลือดแกะไว้ แล้วเอาต้นหุสบกำหนึ่งจุ่มในอ่างเลือดนำไปพรมที่ไม้ข้างบน และไม้วางกับประตูทั้งสองข้าง แล้วเข้าไปอยู่ในบ้านจนถึงรุ่งเช้า ในเวลาเที่ยงคืนของคืนนั้น ทูตสวรรค์จะผ่านมาและเข้าไปในบ้านของชนชาติอียิปต์ซึ่งไม่มีเลือดอยู่ข้างบนไม้ประตูและไม้วางทั้งสองข้าง แล้วลูกชายหัวปีของครอบครัวเหล่านั้นรวมทั้งสัตว์เลี้ยงก็จะถูกสังหาร แต่ทูตสวรรค์จะไม่เข้าไปในบ้านที่มีเลือดพรมอยู่

ผมเชื่อว่าคงจะมีบางคนที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทำอย่างนั้น แต่ทุกอย่างก็เป็นไปตามที่พระเจ้าตรัสไว้ คนที่เชื่อพระเจ้ายกก็ทำตาม เขา

พากันฆ่าลูกแกะและเอาเลือดมาทาที่ไม้วงกบประตูทั้งสองข้างรวมทั้งด้านบนด้วย ทูตมรณะผ่านบ้านเหล่านี้ไปและลูกชายหัวปีของพวกเขาก็รอด เพราะลูกแกะตายแทนพวกเขาแล้ว พระเยซูคริสต์ทรงทำอย่างเดียวกันนี้เอง เมื่อทรงตายบนกางเขน ทรงตายบนกางเขนเพื่อให้พระโลหิตของพระองค์ชำระบาปในชีวิตของคุณและผม ดังนั้นเมื่อเรายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า เพื่อรับการพิพากษา พระเจ้าจะทรงเห็นว่าเราเป็นคนชอบธรรม ไม่มีความผิด และคงจะเสด็จผ่านเราไปมากกว่าที่จะทรงพิพากษาความผิดบาปของเรา

ในพันธสัญญาเดิม มีภาพที่เลื่องลือถึงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์มากมาย แต่ในที่นี้เราจะศึกษาดูเพียงไม่กี่ภาพเท่านั้น ตอนนี้นำเราลงดูภาพนี้ในเรื่องของวันทำการลบมลทิน ซึ่งคนอิสราเอลถือเป็นวันพิเศษอีกวันหนึ่ง เป็นวันที่มหาปุโรหิต ถวายเครื่องบูชาไถ่บาป สำหรับชนชาติอิสราเอลทั้งชาติ ดังที่เขียนไว้ในพระธรรมเลวีนิติ 16:15-16 ว่า **“แล้วอาโรนจะฆ่าแพะอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับประชาชน และนำเลือดแพะเข้าไปภายในม่านและเอาเลือดแพะไปกระทำเช่นเดียวกับกระทำเลือดวัว คือประพรมบนพระที่นั่งกรุณาและที่ข้างหน้าพระที่นั่งกรุณานั้น ดังนี้แหละเขาจะทำการลบมลทินของสถานที่บริสุทธิ์นั้น เพราะเหตุมลทินของคนอิสราเอลและเพราะเหตุการละเมิดเพราะบาปทั้งสิ้นของเขา และอาโรนจะกระทำต่อพลับพลาแห่งชุมนุมซึ่งอยู่กับเขาท่ามกลางมลทินของประชาชน”**

ในวันทำการลบมลทินซึ่งจัดขึ้นปีละหนึ่งครั้ง มหาปุโรหิตจะฆ่าสัตว์ตัวหนึ่ง และนำเลือดของสัตว์ตัวนั้นไปประพรมบนพระที่นั่งกรุณาในห้องชั้นในสุดของพลับพลาแห่งชุมนุมที่เรียกว่า อภิสุทธิสถาน ผู้ที่จะเข้าไปในนั้นได้มีเพียงคนเดียวคือ มหาปุโรหิต และเขาจะได้รับอนุญาตให้เข้าไปได้เฉพาะในวันพิเศษซึ่งจัดขึ้นเพียงปีละหนึ่งครั้ง วันนั้นเป็นวันที่พระที่นั่งกรุณามีเลือดประพรมอยู่ บาปและมลทินของชนชาติอิสราเอลจะถูกชำระหมดไป คนยิวกับเราในยุคนี้ไม่ต่างกันเท่าไร เพราะต่างก็เป็นคนบาปเหมือนกัน พระเจ้าตรัสว่า เลือดที่ประพรมบนพระที่นั่งกรุณา คือเลือดแห่งการลบชำระมลทินซึ่งทำให้คนทั้งหลายกลายเป็นคนชอบธรรมและทำให้คนได้อยู่ฝ่ายเดียวกับพระเจ้า เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์

ที่กล่าวมานี้ คือพระประสงค์ของพระเยซูคริสต์ เมื่อเสด็จมารับความตายบนกางเขน ทรงตายเพื่อชำระค่าความผิดบาปของเรา เพื่อให้เราสามารถเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าได้ คงยังไม่ลืมคำว่า การกลับคืนดี ซึ่งหมายถึงทรงนำให้เรา กลับคืนสู่อำนาจพระเจ้า ที่ทรงนำเรากลับคืนดีกับพระเจ้า ไม่ใช่เพราะการกระทำของเราเอง ไม่ใช่เพราะเราเป็นคนดี บริจาคเงิน หรือเพราะเราได้รับศีลล้างบาป เราได้รับใช้ในคริสตจักร หรืออธิษฐานอ่านพระคัมภีร์ ไม่ใช่ทั้งนั้น เราคืนดีกับพระเจ้าได้เพราะพระเยซูทรงสละพระชนม์ชีพแทนเรา การสละพระชนม์ชีพคือเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงตายบนกางเขนและหลังพระโลหิตเพื่อบาปของเรา

3. พันธสัญญาใหม่

สมัยก่อนคนยิวทุกคนได้เรียนรู้เรื่องราวที่ผมเล่าแบบย่อ ๆ ให้คุณฟังมาข้างต้นนี้ เป็นอย่างดี พวกเขาฟังเรื่องเหล่านี้มากมายจนจำขึ้นใจ ยังมีเหตุการณ์ตอนอื่นๆ อีก ที่เราไม่ได้เอามาพูดถึงในที่นี้ แต่จะเหตุการณ์ทำให้เราเห็นภาพเงาของพระเมสสิยาห์ที่จะเสด็จมาทั้งสิ้น แต่ที่ว่าไปแล้วเหตุการณ์เหล่านี้ทำให้เราในขณะนี้รู้จักพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นใครและเป็นอย่างไรบ้าง ให้เรามาดูไปด้วยกันเลย

พระธรรมยอห์น 1:29 บอกเราว่า **“วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซู กำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า ‘จงดูพระเมสสิยาห์ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย’”** ยอห์นแนะนำพระเยซูต่อฝูงชนที่มาฟังคำเทศนาของตน ด้วยคำพูดอย่างนี้ และเช่นเดียวกันในพระธรรมยอห์น 1:36 ด้วย คำถามตรงนี้คือ ทำไมยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาจึงเรียกพระเยซูว่า พระเมสสิยาห์

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เป็นชาวยิวจึงรู้ว่า ถ้าใช้คำนี้ชาวยิวจะเข้าใจทันทีว่า พระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ ผู้เสด็จมาสิ้นพระชนม์รับ

ความผิดบาปของพวกเขาตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ในพันธสัญญาเดิมทั้งเล่ม เมื่อใช้คำนี้ พวกยิวจะต้องนึกถึงเหตุการณ์เมื่อสัปดาห์หนึ่งต้องตาย เพื่ออาดัมและเอวาจะได้มีเสื้อผ้านวมใส่ตลอดจนเรื่องของแกะตัวผู้ที่ตายแทนอิสอัค และคำสอนในเลวีนิติบทที่ 16 รวมทั้งอพยพบทที่ 12 และเหตุการณ์อื่น ๆ อีกมากมายนับไม่ถ้วนใน

พันธสัญญาเดิมซึ่งเกี่ยวกับการตายของสัตว์ตัวใดตัวหนึ่ง เพื่อให้ผู้อื่นรอดชีวิต เพื่อบาปจะได้รับการจัดการให้ถูกต้องและพระเจ้าจะทรงโปรดยกโทษบาปของผู้คนเหล่านั้น

แต่สัตว์ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่พวกเขาได้ยินได้ฟังมาเป็นแค่ภาพเงาของสิ่งที่จะมาในภายหลัง ยังไม่ใช่ตัวจริงของผู้ไถ่ซึ่งก็คือพระเยซู พระเยซูคือตัวจริงผู้ที่ภาพต่าง ๆ เล็งถึง พระเยซูคือผู้จ่ายค่าบาปให้เรา แท้จริง สัตว์ตัวที่มนุษย์เอาไปถวายบูชาไถ่บาป เป็นแค่ภาพเงาแสดงถึงองค์พระเยซูผู้เสด็จมาเท่านั้น ทั้งหมดนี้คือความหมายของคำพูดของยอห์นที่ว่า “พ่อแม่พี่น้องทั้งหลาย วันนี้ผมมีข่าวดีมาบอก จงดูพระเมสโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับความผิดของโลกไปเสีย” ยอห์นบอกพวกเขาให้รู้ว่า พระเยซูนี้เอง คือองค์พระเมสสิยาห์

ที่นี่ให้เราค่อย ๆ พิจารณาดูพระธรรมบางข้อด้วยกัน จะได้เข้าใจดีขึ้น เริ่มจากพระธรรมฮีบรู 10 ข้อ 1 ที่ว่า “โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งดีที่จะมาภายหลัง มิใช่ตัวจริงของสิ่งนั้นทีเดียว พระราชบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขาถวายทุกปีๆ เสมอมา กระทำให้ผู้ถวายสักการบูชานั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้” จำได้ใช่ไหมว่า เรากำลังมองสิ่งต่าง ๆ ตามสายพระเนตร พระเจ้าตรัสว่าพระบัญญัติทำให้คนกลายเป็นคนดี ในสายพระเนตรไม่ได้ พระองค์ตรัสว่าเครื่องสักการบูชา ต่างๆ ที่มนุษย์ถวายแต่ละปีนั้น ไม่ได้ช่วยให้มนุษย์เป็นคนดีบริบูรณ์ในสายพระเนตร ทำไมโปรหิตสมัยพันธสัญญาเดิมจึงต้องถวายเครื่องบูชาลบมลทินในวันทำการลบมลทินทุกปีล่ะครับ ก็เพราะมันไม่อาจลบความบาปของผู้คนได้ใช่ไหมล่ะครับ

พระธรรมข้อ 2 “เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้ เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ เพราะถ้ามีผู้หนึ่งคนนั้น ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะไม่รู้สึกว่ามีบาปอีกต่อไป” ที่ว่าเครื่องบูชาในวันทำการลบมลทินไม่สามารถลบบาปได้นั้น ฟังดูสมเหตุสมผลใช่ไหมครับ ถ้าทำอย่างนั้นได้จริง มหาปโรหิตคงไม่ต้องถวายแล้วถวายอีกจริงไหมครับ เพราะถ้าบาปมลทินไม่ถูกชำระหมดไป มันก็ต้องเป็นเพราะว่า เครื่องสักการบูชา พวกนั้นจัดการปัญหาเรื่องบาปเวรกรรมของมนุษย์ไม่ได้

พระธรรมข้อ 4 บอกว่า “เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้” เป็นไปไม่ได้ที่เลือดสัตว์ จะชำระบาปให้เรา เพราะพระธรรมข้อ 1 บอกเราแล้วว่า เลือดวัวตัวผู้และเลือดแพะเป็น แดงของสิ่งดีที่จะมาภายในหน้าเท่านั้น มันเป็นแค่สัญลักษณ์เท่านั้นเองจะทำอะไรให้เราได้ละครับ

ดูพระธรรมข้อ 10 “โดยน้ำพระทัยนั้นเองที่เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น” พระเยซูทรงตายก็ครั้งกันละครับ ครั้งเดียวเท่านั้นทำไมแค่ครั้งเดียว เพราะครั้งเดียวก็พอแล้ว สิ้นพระชนม์เพียงครั้งเดียวบาปก็ได้รับการชำระจนหมดสิ้น ถ้าพระเยซูทรงต้องตายแล้วตายอีก ก็หมายความว่าพระองค์ไม่ทรงสามารถชำระบาปกรรมทั้งหลายของเราได้ และจะทรงเป็นแค่ภาพลักษณ์ของเครื่องถวายบูชาอีกภาพหนึ่งที่ไม่ต่างอะไรจากภาพทั้งหลายในพันธสัญญาเดิม แต่พระเยซูทรงตายเพียงครั้งเดียว เพราะความตายของพระองค์ครั้งเดียวนั้นเพียงพอสำหรับการชำระบาปผิดต่าง ๆ ของโลกทั้งโลกได้

ดูพระธรรมข้อ 11 และ 12 ที่ว่า “ฝ่ายบุโรहितทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวันๆ และนำเอาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันมาถวายเนื่องๆ เครื่องบูชานั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย ¹²ฝ่ายพระองค์รับทรงถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิตย์ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า” พระเยซูทรงต้องตายเพียงแค่ครั้งเดียว คือเมื่อทรงตายบนกางเขนและชำระบาปทั้งหลายของเรา

นี่แหละคือชาวดี หรือชาวประเสริฐ พระเยซูทรงตายเพื่อชำระบาปของเรา ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ พระองค์ทรงถูกฝังและเป็นขึ้นจากความตายหลังจากนั้นสามวัน ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ ชาวดีอีกอย่างหนึ่งคือพระเยซูทรงตายเพียงแค่ครั้งเดียว แต่บาปของมนุษย์ทุกคนได้รับการชำระลงล้างตลอดนิรันดร์

พระธรรมฮีบรู 9: 12 กล่าวว่า “พระองค์เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนิรันดร์แก่เรา” การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ยิ่งใหญ่พอที่จะจ่ายค่าบาปเวรกรรมของมนุษย์ทั้งโลก สิ่งเดียวที่พระองค์ทรง

ต้องทำก็คือ สิ้นพระชนม์เพียงครั้งเดียว ที่บริสุทธิที่กล่าวถึงนั้นก็คือห้อง
ชั้นในของพระวิหาร ซึ่งเป็นที่พระเจ้าเสด็จมาพบกับมหาปุโรหิตทุกปี ปี
ละหนึ่งครั้ง ซึ่งเป็นเหมือนการเข้าสู่สถานทีบริสุทธิศักดิ์สิทธิ์ชั้นในเพื่อ
เข้าเฝ้าพระเจ้า ไม่มีใครเข้าไปที่นั่นได้ นอกจากมหาปุโรหิต และเข้าได้
เพียงปีละครั้ง

พระคัมภีร์บอกเราว่า พระเยซูเสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิต่อหน้าที
ประทับของพระเจ้าพระบิดาได้ ไม่ใช่เพราะพระองค์นำเลือดแพะและ
เลือดวัวเข้าไป พระองค์ไม่ได้ทรงฆ่าสัตว์แล้วใช้เลือดมันเพื่อจะทรงเข้า
ไปในที่แห่งนั้นได้ แต่เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธียิ่งนั้นด้วยพระโลหิตของ
พระองค์เอง ทรงตายบนกางเขน พระโลหิตที่ทรงหลั่งออกมาคือ สิ่งที
พระองค์จ่ายชำระไป เพื่อสิทธิของการอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ที่ประทับของ
พระเจ้า และคุณเองก็จะได้รับสิทธินี้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับว่าคุณ
ปรารถนาจะรับเอาหรือเปล่า

ถ้าอย่างนั้นลองพิจารณาดูพระธรรมฮีบรู 9 : 13-14 ที่ว่า
“เพราะถ้าเลือดวัวตัวผู้และเลือดแพะและเถาของลูกโคตัวเมียที่ประพรม
ลงบนคนบาปสามารถชำระเนื้อหนังให้บริสุทธิได้ มากยิ่งกว่านั้นสัก
เท่าไรพระโลหิตของพระคริสต์ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงถวาย
พระองค์เองแต่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิจะได้ทรงชำระ
ใจเรินิจนัยผิดและชอบของท่านทั้งหลาย ให้พ้นจากการประพฤติที่ตาย
แล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” สมัยพันธสัญญาเดิม
ผู้คนถวายเครื่องสักการบูชา และพูดคุยกับพระเจ้าได้ พระเจ้าทรง
ยอมรับสิ่งที่พวกเขากระทำ แต่ไม่ว่าจะอย่างไร เครื่องสักการบูชา
เหล่านั้นไม่สามารถลบล้างบาปชั่วทั้งหลายของพวกเขาให้หมดไปได้
คิดดูแต่ถ้าเครื่องสักการบูชาในสมัยนั้นทำได้ขนาดนี้ พระโลหิตของพระ
เยซูซึ่งสามารถลบล้างบาปได้จนหมดสิ้นจะมีฤทธิ์อำนาจยิ่งกว่าเครื่อง
สักการบูชาเหล่านั้นมากมายขนาดไหน เครื่องบูชาในพันธสัญญาเดิม
เปรียบได้กับใบประกันหนี้สิน คล้ายๆ กับเวลาที่คุณเป็นหนี้ธนาคารหรือ
ใครสักคนอยู่ คุณต้องลงชื่อในหนังสือสัญญาค้ำประกันว่า จะจ่ายหนี้ ที่นี้
พอครบกำหนดคุณไม่มีเงินจ่าย คุณก็ต้องทำสัญญาใบใหม่เซ็นชื่อใหม่
ปีแล้วปีเล่าที่คุณต้องทำสัญญาลงชื่อว่า “จะจ่ายหนี้คืน” ไม่จบไม่สิ้น
จนกว่าวันหนึ่งคุณเดินเข้าไปหาเจ้าหนี้ หอบเงินหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ไป
คืน กระดาษสัญญาใช้หนี้ของคุณจึงจะมีตราประทับว่า จ่ายหนี้ครบถ้วน

แล้ว จากนั้นคุณก็ไม่ต้องเที่ยวไปเที่ยวกลับมาหาเจ้าหนี้คุณอีกเลย เพราะหนี้สินทั้งหมดได้รับการชดใช้เรียบร้อยแล้ว

เครื่องบูชาต่างๆในสมัยพันธสัญญาเดิมก็เช่นเดียวกันมันไม่ได้ช่วยให้บาปกรรมของคนหมดไป แต่เป็นสิ่งที่คล้ายกับ ผู้ถวายกำลังทูลพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์รู้ว่าบาปเวรกรรมทั้งหลายของข้าพระองค์จะได้รับการชำระ จะมีผู้มาชดใช้ให้หมดไป หนี้บาปต่างๆ ในบัญชีของข้าพระองค์จะต้องถูกลบออกไปจนหมดสิ้น ในวันหนึ่งข้างหน้า” อะไรทำนองนั้น พวกเขาไม่รู้ว่าเรื่องนี้จะจบสิ้นลงเมื่อไร แต่เชื่อว่ามันจะต้องมีวันนั้นจนเมื่อพระเยซูทรงลงมาในโลกนี้ ทรงตายบนกางเขนและการสิ้นพระชนม์ครั้งนั้นเพียงครั้งเดียว บาปทั้งสิ้นก็ได้รับการชำระ นี่เองคือเหตุผลที่พระเยซูตรัส บนกางเขนในวันนั้นว่า “สำเร็จแล้ว”

ดูพระธรรมฮีบรู 9: 15 “เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อเมื่อมีผู้หนึ่งตายสำหรับที่จะไถ่การละเมิดของคนที่ได้ละเมิดต่อพันธสัญญาเดิมนั้นแล้ว คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้วนั้น จะได้รับมรดกอันนิรันดร์ตามพระสัญญา” พระเยซูคริสต์ คือพระองค์ผู้หนึ่งที่ทรงจัดการเรื่องบาปให้เรา ทรงเป็นคนกลาง ประสานเรา กับพระเจ้า ผู้คนที่มิมีชีวิตอยู่ในสมัยพันธสัญญาเดิมได้รับความรอดทุกคน ด้วยความเชื่อว่า จะมีผู้มาชำระหนี้บาปให้ แต่ในเวลานั้นเขายังคงเป็นหนี้อยู่ เพราะผู้มาชำระหนี้ยังไม่เสด็จมาดังนั้นเมื่อพระเยซูเสด็จมาและทรงตายบนกางเขนพระองค์ทรงกระทำพันธสัญญาใหม่ สิ่งที่ทรงกระทำนั้นชำระหนี้บาปให้ทั้งเราและคนในสมัยพันธสัญญาเดิมด้วย

ที่นี่ให้เรามาดูพระธรรมฮีบรู 9: 24-28 “เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานทีบริสุทธิซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์อันเป็นแบบจำลองจากของจริงเพาะ แต่พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั้นเอง และบัดนี้ทรงปรากฏจำพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเราทั้งหลายพระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก เหมือนอย่างมหาราชโรหิตที่เข้าไปในทีบริสุทธิทุกปีๆ นำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย มิฉะนั้นพระองค์คงต้องทนทุกข์ทรมานบ่อยๆ ตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ว่าเดี๋ยวนี้พระองค์ได้ทรงปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา โดยมีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่า จะต้องตายคนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีการพิพากษาฉันใด พระคริสต์จึงต้องถวายพระองค์เองคนหนึ่ง เพื่อ

จะได้ทรงรับเอาความบาปของคนเป็นอันมาก แล้วพระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่สองปราศจากความบาปแก่ บรรดาคนที่คอยพระองค์ให้เขาถึงความรอดนั้นนั้น”

เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์ พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงชำระบาปผิดทั้งปวงของผู้คนในสมัยพันธสัญญาเดิม แต่ทรงชำระบาปผิดของโลกนี้ทั้งหมด ทรงชำระบาปของทุกคน แม้แต่คนที่เกิดในยุคสุดท้ายด้วย พระองค์เพียงแต่สละพระชนม์ชีพเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

เวลานี้พระคริสต์ประทับอยู่ด้านขวาพระหัตถ์ของพระบิดา ทูลกับพระเจ้าแทนเราทำนองนี้ว่า “พระบิดาเจ้าข้า นี่เป็นใบเสร็จหนี้สินที่ได้รับการชำระเรียบร้อยแล้ว ทรงเห็นชายคนนั้นที่เพิ่งยอมให้ข้าพระองค์นำเขามาถึงสวรรค์ใหม่พระเจ้าข้า เขายอมเชื่อฟังข้าพระองค์เพียงผู้เดียว และข้าพระองค์จ่ายชดใช้หนี้สินของเขาหมดแล้ว นั้นยังมีอยู่ที่ตรงนั้นอีกคนพระเจ้าข้า เขาวางใจเชื่อฟังข้าพระองค์ผู้เดียวเหมือนกัน เขายอมละทิ้งตัวเอง ไม่พยายามแสวงหาหนทางสู่ความรอดด้วยตัวเองอีกต่อไปแล้ว เขาวางใจข้าพระองค์ พระบิดาเจ้าข้า เขาเป็นคนของข้าพระองค์อีกคนหนึ่งด้วยเจ้าข้า”

นั่นแหละครับ คือเรื่องของชาวดี ชาวประเสริฐ ทั้งคุณและผมต่างก็หาทางไปสวรรค์กันเองไม่ได้ แต่ชาวดีก็คือพระเยซูทรงช่วยให้เรามีทางไปอยู่กับพระเจ้าได้โดยง่าย

4. ทรงมีคุณสมบัติครบถ้วน

เรารู้อย่างไรว่าพระเยซูทรงมีคุณสมบัติของพระผู้ช่วยครบถ้วนหรือเปล่า พระธรรมยอห์น 5: 31-39 มีข้อพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นใครอยู่ 5 ประการ ข้อพิสูจน์ประการแรกคือ พระเยซูตรัสเองว่าเราบอกท่านว่า เราเป็นใคร แต่ท่านก็ไม่จำเป็นต้องเชื่อถ้ามีเราคนเดียวที่พูดอย่างนี้ สมมติว่าผมจะลุกขึ้นแล้วอะไรสักอย่างด้วยท่าที ชิงชัง น่าเสียงจริงจัง แต่ถ้าไม่มีใครร่วมเป็นพยานยืนยัน ท่านก็คงไม่เชื่อสักเท่าไร และข้อพิสูจน์แรกคือเมื่อพระเยซูตรัสแก่ผู้คนทั้งหลายว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ ผู้จะมาไถ่บาปทั้งหลายของพวกเราด้วยพระองค์เอง

แต่นอกเหนือจากที่พระองค์ทรงบอกเองแล้ว เรายังมีข้อพิสูจน์ประการที่สอง คือ คำพูดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา เมื่อท่านเห็นพระเยซูและกล่าวว่า “จงดูพระเมสโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” ยอห์นรู้ว่าพระเยซูเป็นใคร และบอกเรื่องนี้แก่ฝูงชน

ข้อพิสูจน์ประการที่สาม ที่ชี้ให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ คือ การอัศจรรย์ทั้งหลายที่พระเยซูทรงทำ คุณเองจะอธิบายเรื่องที่ทรงทำเหล่านี้ว่าอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการทรงรักษาคนตาบอดให้มองเห็น คนง่อยเดินได้ คนใบ้พูดได้ คนหูหนวกให้กลับดี การทำอัศจรรย์ครั้งแล้วครั้งเล่า ทรงทำสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร ถ้าไม่ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์เป็นพระเจ้าอย่างที่คุณที่พระองค์ทรงบอก ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผู้เสด็จมาชำระบาปของโลก

ข้อพิสูจน์ประการที่สี่ มาจากองค์พระเจ้าพระบิดา จำตอนที่พระเยซูเสด็จขึ้นจากน้ำ หลังจากรับบัพติศมาแล้วได้ไหม พระเจ้าตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” และตอนที่พระเยซูทรงจำแลงรูปกายบนภูเขาสูง ต่อหน้าเปโตร ยากอบ และยอห์น พระเจ้า ตรัสจากสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงฟังท่านเถิด” พระเจ้าพระบิดาทรงรู้แน่ชัดว่าพระเยซูเป็นใคร และทรงบอกให้คนทั้งหลายทราบทั่วกัน

ข้อพิสูจน์ประการที่ห้า ที่ชี้ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์จริง ๆ คือ พระวจนะ ของพระเจ้าซึ่งหมายถึงพระคัมภีร์ เป็นข้อพิสูจน์ที่มีน้ำหนักมากที่สุด ลองเปิดดูพระคัมภีร์ ตั้งแต่ต้นจนจบเล่ม จะเห็นว่ามิใช่พระคัมภีร์นับเป็นร้อยๆ ข้อ ที่บอกว่าพระเยซูทรงเป็นใคร และชี้ชัดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ จะว่าไปแล้วมีคำพยากรณ์เรื่องพระเมสสิยาห์อยู่ในพระคัมภีร์อยู่ถึง 37 เรื่องที่ไม่ซ้ำกัน และคำพยากรณ์เหล่านี้เกิดขึ้นจริงในชีวิต และการทำพันธกิจของพระคริสต์ ข้อนี้จึงพิสูจน์ได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์จริง ๆ

คำพยากรณ์ข้อหนึ่ง อยู่ในพระธรรมมีคาห์ 5:2 ที่ว่า พระเมสสิยาห์จะบังเกิดที่บ้านเบธเลเฮม คุณจำเรื่องตอนที่พระเยซูประสูติได้ไหม โยเซฟและมารีย์ต้องเดินทางไปจดทะเบียนสำมะโนครัวที่บ้านเบธเลเฮมตามคำสั่งของซีซาร์ออกัสตัส และพอไปถึงที่นั่น พระเยซูก็ประสูติ ถ้าซีซาร์ฯ ไม่ทรงมีคำสั่งนั้นออกมา พระเยซูก็คงจะไม่ทรงประสูติที่นั่น พระ

เจ้าทร้งบันดาลให้พระเยซูทรงบังเกิดที่บ้านเบธเลเฮม ตามที่พระคัมภีร์ทำนายไว้

อิสยาห์ 7: 14 บอกเราว่าพระเมสสิยาห์จะทรงบังเกิดจากหญิงพรหมจารี ผู้หญิงพรหมจารีจะมีลูกได้อย่างไร ถ้าไม่ใช่เพราะพระเจ้าแล้วเรื่องนี้เป็นไปไม่ได้ เรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผู้เดียว คำพยากรณ์ที่เขียนไว้ เกิดขึ้นจริงในชีวิตของมารีย์เพราะพระเจ้าทรงบันดาล พระคัมภีร์เองบอกเราว่า นางไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายใดมาก่อนพระเยซูประสูติ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองดูเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตพระคริสต์ เราคงต้องพูดว่า “พระเยซูไม่มีทางเป็นคนธรรมดาไปได้ แต่ทรงเป็นพระเจ้าในร่างมนุษย์ อย่างที่พระองค์ตรัสไว้แน่ ๆ”

อิสยาห์ 53:7, 9, 12 บอกว่าเมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงเป็นเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า ตามธรรมดาลูกแกะจะเดินเงิบ ๆ ไปหาคนฆ่า มันจะไม่ส่งเสียงเลย แกะเป็นสัตว์เชื่องและเงิบ พระเยซูเมื่อเสด็จขึ้นกางเขน พระองค์ก็ไม่ได้ทรงต่อสู้ขัดขืน ถ้าจะทรงเรียกทูตสวรรค์มาปกป้องก็ทรงทำได้แต่ไม่ทรงทำ จะทรงโต้แย้งคำพิพากษาก็ได้ เพราะกระบวนการพิพากษาพระองค์ไม่ถูกต้องตามกฎหมายในเวลานั้น แต่พระองค์ไม่ทรงทำ จะทรงโมโหต่าวาก็ได้ แต่กลับทรงยอมขึ้นกางเขนแบกรับความอายและการดูถูกหมิ่นโดยไม่ทรงปริปากแต่อย่างใด

คำพยากรณ์ไม่ได้มีแต่เรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เท่านั้น แต่ยังมีเรื่องพันธกิจและชีวิตของพระคริสต์ด้วย เมื่อเราอ่านคำพยากรณ์ทุกข้อ และเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นเรื่องชีวิตหรือความตายของพระเยซูคริสต์ ทุกอย่างเกิดขึ้นตรงตามคำพยากรณ์ เราต้องยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์จริง ๆ ทรงมีคุณสมบัติครบถ้วนเหมาะสมทุกประการ ไม่มีมนุษย์คนไหนจะวางแผนให้ชีวิตเป็นไปตามคำพยากรณ์ได้ทุกข้ออย่างพระองค์และที่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นไปตามคำพยากรณ์ทุกข้อได้นั้นเพราะทรงเป็นพระเจ้าผู้เสด็จมารับสภาพเนื้อหนังของมนุษย์ ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่เสด็จมาในโลกนี้ เพื่อชำระหนี้บาปชั่วของมนุษย์ทั้งหลายนั้นเอง

5. ทรงรับโทษแทน

พระธรรม 2 โครินธ์ 5:21 กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” พระเจ้าพระบิดาทรงกระทำให้พระเยซูเป็นความบาป พระองค์ทรงเอาบาปของทั้งคุณและผมไปใส่ไว้ในองค์พระคริสต์ผู้ซึ่งไม่เคยมีบาปผิดใด ๆ ทั้งสิ้น แต่

พระองค์ทรงยอมรับเอาบาปของเราไว้เพื่อให้คนบาปอย่างคุณและผมได้เป็นเจ้าของความชอบธรรมของพระองค์ พูดอีกอย่างก็คือพระเยซูทรงสลับเปลี่ยนที่กับคุณ สมมุติว่าคุณมีเงินฝากธนาคารสักล้านบาท ส่วนผมเป็นหนี้ธนาคารแล้วคุณตัดสินใจช่วยผมให้พ้นหนี้โดยสลับเปลี่ยนบัญชีกันตกลงกันแล้ว ดังนั้นเราสองคนก็จะไปธนาคารเช็คชื่อในเอกสารต่าง ๆ แล้วผมก็กลายเป็นเจ้าของเงินในบัญชีคุณ คุณก็เป็นหนี้ธนาคารแทนผม จากนั้นผมก็จะเอาเงินในธนาคารไปใช้จ่ายทำโน่นอย่างไรว่ก็ได้ ส่วนคุณก็ต้องไปทำงานหาที่จะทำได้เพื่อหาเงินใช้หนี้แทนผม เพราะเราสลับเปลี่ยนที่หรือฐานะกันแล้ว

เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูทรงตายบนกางเขนเช่นกัน คือพระองค์ ทรงเอาบัญชีหนี้สิน ที่เราต้องจ่ายไปเป็นของพระองค์ แล้วทรงเอาบัญชีความชอบธรรมของพระองค์ให้เรา เราเปลี่ยนสถานะภาพกันกับพระองค์ พระเยซูทรงตายบนกางเขนเพื่อชำระบาปของเรา ทรงรับโทษแทนเรา

ลองดูใน พระธรรมกาลาเทีย 3:13 อีกครั้งหนึ่ง “พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความบาปแห่งพระราชบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกสาปแช่งเพื่อเรา เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ไม้ก็ต้องถูกสาปแช่ง” คำว่า ไถ่ หมายความว่า ถอน เอาคืน หรือทำให้ได้บุคคลหรือสิ่งที่ยึดไว้โดยนำสิ่งอื่นไปแลก คำนี้ใช้ในเรื่องราวเมื่อเราเอาเงินไปไถ่ทาสคนใดคนหนึ่ง เขาก็จะเป็นอิสระ จำได้ใช่ไหมว่า เราถูกพระบัญญัติสาปแช่งพระบัญญัติชี้ให้เห็นว่าเราเป็นคนผิดบาปและต้องถูกลงโทษ เพราะเราทำผิดกฎบัญญัติสมควรได้รับโทษร้ายแรงคือตกนรก แต่พระคริสต์เสด็จมาไถ่ถอนเราจากความเป็นทาส ทรงเอาเราคืนเพื่อปลดปล่อยเป็นอิสระ

ทำไมพระเยซูทรงตายบนกางเขน คำตอบคือเพื่อทรงทำหน้าที่ให้สำเร็จตามพระวาระ ซึ่งมีคำสาปแช่งของพระเจ้าอยู่ พระองค์ทรงยอมรับคำสาปแช่งนั้นแทนบาปผิดของคุณและผม พระองค์เองไม่ทรงทำผิดบาปไม่เคยเลยแม้แต่ครั้งเดียว ทรงตายแทนเรา ทรงยอมเปลี่ยนสถานภาพกับเรา เพื่อให้เราไม่ตกอยู่ใต้คำแช่งสาป

ประการท้ายสุด อยู่ในพระธรรมโรม 5: 8-11 ที่ว่า “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้นพระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพราะเหตุนั้นเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ยิ่งกว่านั้น เราจะพ้นจากพระพิโรธโดยพระองค์ เพราะว่าถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรู เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรากลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่ ไม่ใช่เพียงเท่านั้น เราทั้งหลายยังชื่นชมยินดีในพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะโดยพระองค์นั้นเราจึงได้กลับคืนดีกับพระเจ้า”

ลองแยกพระธรรมข้อนี้ดูให้ละเอียดนะครับ คำว่า ทรงสำแดง ฝังเป็นคำยิ่งใหญ่ แต่ความหมายก็คือ พระเจ้าทรงแสดง หรือพิสูจน์ให้เห็น พระเจ้าทรงพิสูจน์ให้เราเห็นถึงความรักที่พระองค์มีต่อเรา โดยทรงส่งพระเยซูคริสต์ มาให้ทรงตายแทนเรา ทรงรับโทษแทนเรา ถ้าอย่างอะไรทำให้เรากลายเป็นคนชอบธรรม หรือทรงทำอะไรให้เราซึ่งเป็นคนบาปกลายเป็นคนถูกต้อง คำตอบคือโดยพระโลหิตของพระองค์ที่ทรงหลั่งออกมาเพื่อเรา ทรงตายเพื่อชดใช้บาปของเรา คนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าไม่เพียงแต่จะถูกพิพากษาว่ามีความผิดเท่านั้น พวกเขายังเป็นคนที่พระเจ้ากลัวด้วย แต่เมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์บนกางเขน หลังพระโลหิตเพื่อบาปชั่วของคุณและผม ทรงทำให้เรากลายเป็นคนชอบธรรม ได้รับความรอด และพ้นจากพระอาญาและความกริ้วโกรธของพระเจ้าที่จะมาถึงตัวเราด้วย

โปรดสังเกตด้วยว่า พระเจ้าตรัสว่าเรากลับคืนดีกับพระเจ้าได้ เพราะการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ลองพิจารณาคุณค่าที่อยู่ประมาณกลางข้อความตอนนี้ คือคำว่า **เพราะว่าถ้า ขณะที่เรายังเป็นศัตรู เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยพระโลหิตของพระองค์เราจึงรอด** แต่ถ้ายังไม่ทรงกลับคืนดีกับเรา เรายังคงเป็นศัตรูของพระเจ้า” แบบนี้เองที่เรา

เรียกว่าเป็นสัญญาแบบมีเงื่อนไข คือ เราจะกลับคืนดีกับพระเจ้าได้ แต่ต้องโดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์เท่านั้น

คุณอาจเห็นแล้วว่าท่านเป็นคนบาปและพระเยซูทรงตายเพื่อคุณ คุณอาจจะเข้าใจด้วยว่าท่านเป็นศัตรูกับพระเจ้า แต่ความรู้ความเข้าใจแค่นั้นไม่พอ คุณต้องกลับคืนดีกับพระองค์ ถ้าใครสักคนอยากจะกลับคืนดีกับพระเจ้า เขาต้องทำอะไร พระคัมภีร์บอกว่าโดยการกลับใจและด้วยความเชื่อ ซึ่งเราจะพูดคุยกันในบทเรียนเล่มต่อไป

บทสรุป

พระเจ้าทรงเห็นคนเป็นสองพวก คือคนที่มีความสัมพันธ์ และคนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์เมื่อพระคัมภีร์บอกว่าพระคริสต์ทรงตายเพื่อบาปผิดของคนทั้งหลาย ทำไมคนบางคนจึงได้รับผลจากการสิ้นพระชนม์ของพระองค์และบางคนไม่ได้รับ ติดตามคำตอบได้ในบทเรียนชุดต่อไป

พื้นฐานของความรอด - คำถาม บทที่ 3

1. เรายกโทษให้ตัวเราเองโทษฐานที่ทำผิดบาปต่อพระเจ้าไม่ได้
พระเจ้าเท่านั้นที่จะทรงยกโทษให้เราได้
ถูก หรือ ผิด
2. การกระทำความดีช่วยให้พระเจ้าทรงเห็นว่าเราเป็นคนถูกต้องชอบ
ธรรมได้ ถูก หรือ ผิด
3. ทุกคนทำผิดบาปต่อพระเจ้า ถูก หรือ ผิด
4. สิ่งไหนต่อไปนี้เป็นมาจากพระเจ้าและมีพลังอำนาจช่วยให้
รอดได้
ก. การทำบุญทำกุศล
ข. พระวณะหรือชาวประเสริฐ
ค. การอธิษฐาน
ง. การรับศีลบังเกิดใหม่
5. ข้อไหนในข้อต่อไปนี้ที่ไม่ใช่ชาวประเสริฐตามที่พระธรรม
1 โครินธ์ 15: 1 - 4 บอกไว้
ก. พระเยซูคริสต์ประสูติ
ข. พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์
ค. พระเยซูคริสต์ทรงถูกฝัง
ง. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้น
6. ข้อไหนต่อไปนี้ที่ไม่ใช่เหตุผลที่พระเยซูสิ้นพระชนม์
ก. ทรงตายแทนเรา
ข. ทรงตายเพื่อเรา
ค. ทรงตายเพื่อทูตสวรรค์
ง. ทรงตายเพื่อชำระบาปของเรา
7. การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เป็นแผนการที่พระเจ้าทรง
กำหนดไว้ ตั้งแต่ก่อนเริ่มมีกาลเวลา
ถูก หรือ ผิด

8. พระเจ้าทรงสำแดงให้มนุษย์รู้ล่วงหน้าถึงการเสด็จมาของพระคริสต์ไว้ในพระคัมภีร์ตั้งแต่พระธรรมเล่มแรกคือปฐมกาลตลอดมาจนถึงยุคที่เสด็จมาในโลกนี้โดยผ่านทาง
 - ก. สุภาษิตต่าง ๆ
 - ข. คำพยากรณ์มากมาย
 - ค. นิตาน
 - ง. ถ้อยคำสำนวน
9. พระเยซูทรงมีพระลักษณะตรงตามที่พันธสัญญาเดิมกล่าวไว้ทุกประการ ถูก หรือ ผิด
10. มนุษย์พยายามประพฤติดนเป็นคนดีเพราะหวังว่าพระเจ้าจะทรงยกโทษผิดบาปให้ ถูก หรือ ผิด
11. อับราฮัมได้เป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรเพราะอะไร
 - ก. เขาเชื่อพระวาจาของพระเจ้า
 - ข. เขาได้รับศีลล้างบาป
 - ค. เขาเป็นคนเชื่อฟัง
 - ง. เขาประพฤติดนเป็นคนดี
12. ตราบใจที่เราพยายามหาทางไปสวรรค์ด้วยการประพฤติตามพระบัญญัติ ตรานั้นเราก็คงเป็นคนมีโทษผิดและไม่มีหวังจะได้ไปสวรรค์ ถูก หรือ ผิด
13. พระคัมภีร์กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ครั้งแรกสุดตรงไหน
 - ก. ในพันธสัญญาใหม่
 - ข. ในพระธรรมปฐมกาล 3:15
 - ค. ในพระธรรมเล่มที่กล่าวถึงชาวประเสริฐ (มัทธีว มาระโก ลูกา และยอห์น)
 - ง. ในพระธรรมที่เป็นจดหมายฝากไปถึงคริสตจักรต่าง ๆ
14. พระเยซูทรงตายแทนเราเหมือนสัตว์ตัวที่ต้องตายแทนอาดัมและเอวา ถูก หรือ ผิด

15. ใครคือผู้ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้ตายเพื่อความผิดบาปของเรา
- ก. พระองค์เอง
 - ข. ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง
 - ค. มนุษย์
 - ง. สัตว์ต่าง ๆ
16. ตัวอย่างไหนข้างล่างนี้ที่ไม่ใช่ภาพเงาเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ในพันธสัญญาเดิม
- ก. แกะตัวผู้ที่เป็นเครื่องบูชาแทนอิสอัค
 - ข. ลูกแกะที่เขาฆ่าแล้วเอาเลือดทาที่วงกบประตูเพื่อรักษาชีวิตลูกชายหัวปีให้รอด
 - ค. หมูตัวที่ถูกฆ่าเอาเลือดทาที่ผนังในพระวิหาร
 - ง. สัตว์ทั้งหลายที่เขาฆ่าแล้วเอาเลือดประพรมบนพระที่นั่งกรรณา
17. ทำไมยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาจึงเรียกพระเยซูคริสต์ว่าพระเมษโปดกของพระเจ้า
- ก. เพราะว่ายอห์นเป็นคนยิว
 - ข. เพื่อให้คนยิวระลึกได้ว่ามีสัตว์ตัวหนึ่งต้องตายเพื่ออาดัมและเอวาจะได้มีเสื้อผ้าสวมใส่
 - ค. เพราะยอห์นกำลังพูดกับคนยิวที่รู้และเข้าใจดีว่าสัตว์ที่ใช้เป็นเครื่องบูชานั้นเลี้ยงถึงพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมา
18. สัตว์ตัวที่ถูกนำมาเป็นเครื่องบูชาแทนคนนั้นเป็นภาพที่เล็งถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้ช่วยให้รอด
- ถูก หรือ ผิด
19. ใครคือผู้ที่ชำระค่าบาปผิดต่าง ๆ ให้เราแล้ว
- ก. สัตว์ที่นำมาเป็นเครื่องบูชา
 - ข. พระเยซู
 - ค. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา
 - ง. บรรดาสาวกของพระเยซู

20. ข้อไหนข้างล่างนี้ที่ไม่ถือว่าเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์
- ก. พระเยซูตรัสเองว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์
 - ข. สิ่งต่าง ๆ ที่พระเยซูทรงทำ
 - ค. พระคำที่พระเจ้าตรัส
 - ง. บรรดาสาวกของพระเยซูบอกว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์

ชื่อ และนามสกุล _____

อายุ _____ บ้านเลขที่ _____

ซอย _____ ถนน _____

หมู่ที่ _____ ตำบล _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____

รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

ค่อย ๆ จิกส่วนนี้และส่งไปที่:

ตู้ ปณ. 130
ที่ทำการไปรษณีย์เชียงใหม่
เชียงใหม่ 50000

